

ningsmidlerne i Undervisningsministeriet i høj grad amatørkulturen og det frivillige kulturelle arbejde til gode.

I umiddelbar forlængelse af regeringsskiftet gennemførte regeringen en række lettelser for det frivillige arbejde. I foråret 2002 blev momsloven ændret således, at momsgrænsen forhøjedes fra 20.000 kr. til 50.000 kr., og således, at salget i almennyttige og velgørende foreninger blev fritaget for moms under forudsætning af, at der ikke var tale om konkurrenceforvridning. Denne momsfrigivelse er også kommet de frivillige foreninger, der arbejder med amatørkultur og amatørkunst, til gavn.

I forbindelse med regeringsskiftet nedsatte jeg et såkaldt tæskehold, som havde til formål at kortlægge de administrative barrierer for frivilligt arbejde i idrætsforeningerne og i andre foreninger. Tæskeholdet har borgmester Jørn Sørensens fra Holbæk som formand og består i øvrigt af formændene for de tre store idrætsorganisationer i Danmark samt af repræsentanter for Undervisningsministeriet, Socialministeriet og Kulturministeriet. Tæskeholdet har med hjælp fra foreningslivet i hele Danmark identificeret en række små og store barrierer, og en række forhindringer er allerede fjernet. Vi arbejder nu med nogle af de resterende, og nye udspil foreligger snart.

Jeg tror også, at den kommende struktureform kan være med til at styrke amatørkulturen. Jeg er sikker på, at de nye og større kommuner får bedre mulighed for at imødekomme amatørkulturens ønsker, og at der vil være vilje til at gøre det. Regeringen noterer sig med tilfredshed, at kommunerne allerede nu har vedkendt sig deres ansvar for at støtte det frivillige kulturarbejde, der er forankret lokalt og regionalt.

Afslutningsvis skal jeg understrege, at der er grund til at glæde sig over den stærke position, amatørkulturen og det frivillige kulturelle arbejde indtager her i Danmark. Interessen er stor, og den modsvares heldigvis af nogle solide rammer, hvad enten disse beror på private eller offentlige initiativer.

Amatørkulturen og det frivillige kulturelle område vil fortsat være en vigtig del af dansk kulturpolitik. Den arbejdsdeling, der eksisterer mellem det statslige og det lokale niveau, har været naturlig og frugtbar, og den skal vi selvfølgelig også holde fast i fremover.

Forhandling

Ole Sohn (SF):

Jeg takker for besvarelsen.

Når jeg har rejst forespørgslen, er det, fordi jeg mener, at de frivillige inden for kunst og kultur udgør en utrolig vigtig del af det danske civilsamfund, og deres aktiviteter og deres engagement er ikke alene et væsentligt aktiv for dem selv, det er det også for lokalsamfundene, og det er det for demokratiet som sådan.

Derfor er det en opgave for det offentlige at medvirke til at værne om og styrke dette aktiv for foreningslivet og det civile samfund, sådan at man ikke hele tiden bliver presset og til sidst løbet over ende af markedskræfterne.

Hvis man ser på de kulturpolitiske sigtelinjer, kan man jo se, at regeringen ønsker, og jeg citerer:

»Regeringen vil arbejde for, at befolkningen i alle egne af landet har mulighed for kulturelle og kunstneriske oplevelser af høj værdi.«

Her går jeg ud fra, at man også tænker på amatørkunst og -kultur.

Kl. 12.25

Lidt senere skriver regeringen om sigtelinjerne, at det er vigtigt – det er ikke inden for det frivillige kulturelle område, men inden for breddeidrætten – at der er et statsligt engagement. Det statslige engagement går jeg også ud fra er vigtigt i forhold til det frivillige kulturelle område.

Men når man så ser på nogle af de handlinger, der har været, må vi jo konstatere, at der er sket en nedprioritering af området.

Først blev folkeoplysningslovens 5-procentspulje nedlagt, så kom der en fordobling af deltagergebyret på folkeoplysningsområdet, så blev Kulturministeriets pulje for amatørkultur og folkelige kulturaktiviteter nedlagt, og så blev kvarterløftspuljerne og integrationsrådene nedlagt, og amtsmusikudvalgene blev gjort frivillige, for at sige det på den måde.

Samtidig er der også sket en nedgang i støtten til de forskellige organisationer. På den måde kan man godt forstå, hvis en række af de aktive inden for det frivillige kulturelle område føler, at der sker en nedprioritering af området.

Nu siger regeringen, at det ikke er tilfældet, men at man tværtimod ønsker at arbejde for at højne også det frivillige kulturelle område. Det kan vi selvfølgelig få en lang debat ud af, og jeg er ret sikker på, at vi på mange områder vil være dybt uenige, men det, jeg synes er det afgørende, for at vi kan komme videre og kan få en de-